

A MUNKA

IX. évfolyam. 11. szám.

Ára 24 fillér

Salgótarján, 1931. március hó 14

A kisebbségek bajnoka.

Csodálattal figyeljük hosszú évek óta Szüllő Géza emberfeletti munkáját, amit elszakított felvidéki testvéreink érdekében folytat. Megalkuvást nem tűrő módon, de a higgadt politikus mérlegelésével száll sikra a kisebbségek jogainak érvényesítéséért. Legutóbb a cseh képviselőház külügyi bizottságának ülésén, amikor a genfi vámbékéről szóló jegyzőkönyv becikkelyezését tárgyalták, igen megszívlelendő szellemi párbajt vívott a felvidéki magyarság elnyomtatása ellen. A kisebbségi jogok valóságos bajnokaként dörögte el az elnyomott magyar kisebbség vádjait a cseh uralom ellen, visszautasítva azt az analógiát, amelyet Benes szeretne vonni a Magyarországon élő tót ajku népesség és a Csehszlovákia területén élő magyarok között. Boldog érzés számunkra, hogy vannak kiváló magyar politikusok az elszakított területen is, akik kellő bátorsággal a magas felkészültséggel urai tudnak lenni a legkényesebb problémáknak is. Szüllő Géza bátran utasította vissza ezt a Benesék által felállított párhuzamot, amikor rámutatott arra, hogy a Felvidéken élő magyarság nem településként lakik hazájában, hanem mint ősfoglaló lakosság, egy ezredév óta bírja ott földjét s jogait. Egy napon sem említhető ez az elhelyezkedés azoknak az elemeknek a betelepítésével, amelyek a történelem későbbi időszakában, a kolonizációk idején királyaink kegyéből birtokot kaptak az ország belsőbb területein. Benesék most szeretnének mesterséges módon hangot adni a magyarországi tótajku kisebbségek állítólagos panaszkodásáról. Ez a panasz, ha elhangzik, nem a mi tótiaink, hanem Prága berkeiből indul utnak. Éles debatteri kész-

séggel mutatott rá Szüllő Géza arra, hogy a felvidéki magyarság a békeszerződések büntette alapján vált kisebbségé, viszont a békeszerződések tótok saját elhatározásukból, jobb sorsuk biztosítása érdekében kerültek az ország eme tájára. Nagyon helyesen disztigvált Szüllő Géza, amikor visszautasította Benesék machinációit. De ugyanekkor lerántotta az álarcot a cseh taktikus, Benes arcáról is, aki köztudomás szerint mindig úgy védekezik, hogy közben attakiroz. A jelen esetben is így tett. Amikor a felvidéki kisebbségek jogos panaszaiknak hangot adnak, ugyanakkor azzal védekezik, hogy megtámadja a magyar államot. Elismerjük, hogy nagyon nehéz helyzetben vannak az elcsatolt részek kisebbségeinek vezeterei s sziszifu-

szi munkájukat ismervé, fokozott mértékben árasztjuk Szüllő Géza felé elismerésünket, aki mint a kisebbségi ügyek kiváló szakértője s az elcsatolt magyarság fájdalmainak s megaláztatásának egyik szenvedő alanya is, legjobban ismeri a bajok okát s legjobban átérzi fájának fájdalmait. A kisebbségi panaszkok ezidő szerint csupán mint lefojtott erők keresnek utat maguknak, de hangjuk erősödik s el fog érkezni az idő arra, hogy Szüllő Géza s azoknak a kisebbségi vezetőknek, akik minden energiájukat a megpróbáltatásokat szenvedő magyarság ügyének szentelik, megfelelő fórum előtt s megfelelő hangsúllyal tudják kifejtetni s előbb-utóbb dülőre vinni. Rendületlenül hiszünk abban, hogy az a sok martír, a köny, amely a kisebbségi megpróbáltatások miatt hullott el, ázatató esője lesz a felviruló új magyar életnek.

Országos Bizottságnál történik, amelyet az ötös bizottságból fejlesztenek ki. Ez a bizottság csak abban az esetben rendel el az adósságok rendezését, ha az adatok szerint remélhető, hogy a szanálási eljárás eredményes lesz és az eljárásba bevont valamennyi követelés 1931 március 1-e előtt keletkezett. Ha az Országos Bizottság elrendelte a tárgyalás megindítását, azt a telekkönyvben fel lehet jegyezni. A feljegyzésnek az a következménye, hogy a feljegyzéstől számított három hónapon keresztül az ingatlanra árverést kitűzni nem lehet s a kitűzött árverés hivatalból elhalasztandó. Ugyanez a kedvezés áll fenn a jegyzékbe foglalt élő és holt felszerelésre is. A három hónapos kíméleti idő alatt megindulnak a tárgyalások az adósságok konvertálására.

Ha azután ezek a tárgyalások eredményre vezetnek, ezt is feljegyzik a telekkönyvbe. Ekkor már nem lehet árverezni. De még mindig akadhat olyan hitelező, aki nem akar hozzájárulni a hivatalos megegyezéshez, amelybe a többiek beleegyeztek. Az ilyen hitelező is azonban csak úgy árvereztetethet, ha az árverési vételár biztosítja az illető hitelező előtt bekebelezett más kölcsönnyújtók követeléseit. A sikertelen árverés minden költsége a végrehajtót terheli, akinek a megfelelő összeget biztosítékként előre letétbe kell helyezni.

Az ingatlanokhoz tartozó mezőgazdasági felszerelés az eredményes teherrendezés feljegyzésétől számított két éven belül az ingatlanok árverési eladása előtt árverés alá nem bocsátható akkor sem, ha az árverést egyik megegyezni nem akaró hitelező kéri.

Az árveréssel kapcsolatban említett korlátozások a csodeljárás keretében is érvényesek. Ezt a körülményt a csodnyújtási kérvény elintézésénél is figyelembe kell venni.

Főispáni beiktatás.

Fényes külsőségek között, meleg benső ünnepség keretében iktatta be csónka Nógrád-Hont vármegye főispáni székébe Dr. Söldos Béla főispánt.

Egyike azoknak a férfiaknak, akik mint megirtuk a közigazgatás emelőin nőtt fel s számára az ilyen megbízatás elvállalása tényleg csak teher s ezt a hazafias lelkiismeret kényszerítő parancsa alapján fogadta el, amidőn vagyoni viszonyai

Utban van a földtehermentesítő törvény.

Néhány héttel ezelőtt még csak az ötös bizottság foglalkozott a bajbajutott földbirtokok megmentésének terveivel. Azóta a tervekkel sokkal szélesebb alapon dolgozták ki; megegyezést létesítettek a pénzüzetekkel a gazdahitelek lejáratának az elhalasztására, az ötös bizottságot kibővítették, a birtokszanálási akció sikerét állami kötvényekkel biztosították. De több is történt ez alatt a rövid pár hét alatt: Wekerle Sándor pénzügyminiszter törvényjavaslatban foglalta össze a kormány terveit, a javaslatot benyújtotta a képviselőházban és a parlament bizottságai már javában tárgyalják a javaslat részeit. Még néhány hét s a javaslatból törvény lesz s szerte az országban megáll a birtokárverések sorozata, lélekzethez jutnak az eladósodott gazdák. Ezzel a javaslatl valóban gyors munkát végeztek az illetékes körök s el lehet mondani, hogy amilyen nagy szükség van a segítségre, olyan gyorsan is jön a segítség.

A törvényjavaslat azon az alapon nyugszik, hogy a gazdahitel konvertálá-

sával kell segíteni az önhibájukon kívül eladósodott mezőgazdákon. E célból az állam összefog az érdekeltekkel, különösen a hitelnyújtó pénzintézetekkel, — s ennek az együttműködésnek a révén lehetővé teszi, hogy a gazda magánegyezségi uton megállapodást köthessen. A terv szerint az elsőhelyű jelzálogos terhek körülbelül változatlanok maradnának az ingatlanon, míg a többi hitelezők megfelelő engedmények ellenében abba a helyzetbe kerülnek, hogy megszűnne a jogviszonyuk az adós birtokossal szemben és követelésüket a Pénzügyi Szindikátus venné át. A szindikátus kötelezettségeiért pedig a kincstár szavatol. A Pénzügyi Szindikátus hitelezők követeléseit lehetőleg úgy veszi át, hogy kötvénykibocsátására ne legyen szükség. De a szindikátusnak módjában lesz, hogy az átvett követelések alapját alkotó jelzálogra, mint biztosítékra alapítva, kötvényeket is kibocsásson s ezekkel fizesse ki a hitelezőket.

A szanálásra való jelentkezés az

„A MUNKA” TÁRCÁJA

A magyar szabadságharc fegyvertényeinek legszebb diadala.

Írta: Vadkerthy Béla

Etes—Albertaknai bányatársulati tanító.

Ott zajlott le, ott történt, ott tűndöklött fel s ott rajzolódott be a történelem lapjaira, ahol most a hókoronás Kárpátok fenyvesei között a világ leggyávabb, legeggyűbb, leggyámoltalanabb népének katonái masíroznak megszállhatatlan gépűkkel, ágyúkkal, tankokkal s a világhekét őrző halálgépek arzenáljával.

A Március Idusának káprázatos nemzeterősítő szociális és politikai vívmányai után a bécsi Burghól elindított árnyas intrika magyart pusztító lavináját Kossuth Lajos galvanizáló szavára leltámadt nemzeti hadsereg, a honvédség dicső fegyveres mérközésének s szent csatáinak legszentebbikét, leghihetlenebb hősiességét ott festette meg a Kárpátok zúgó erdőrengetei között, ahol a Szepességet választja el, égbemeredő hatalmas hegylánc Sárosmegyétől a Branyiszko—Mincsol hegyvonulat legmagasabb csúcán, a Branyiszko ormán 1849. február hó 5-én.

Nyolcvankét év választ el bennünket, attól a legendás naptól, amikor a

magyar szabadságért életüket és vérüket áldozó ifjú leventék, fiatal katonák, gyermek honvédek nemcsak magyarok, de éppen ez a legérdekesebb és legmeghatóbb benne, hogy idegen ajkúak, de magyar érzelmű állampolgárok, tótok, rutének és németek, akik önként állottak Görgei hadvezér lelkes seregébe, minden presztízió nélkül saját akaratukból rohantak a magyarsággal együtt a magyar álmokért, magyar tervekért, magyar célokért Branyiszko felé, csontlagyasztó, dermesztő hidegben rettenetes fürgeteges borzalmas téli napon 1849-ben február hó 5-én meghalni „a Hazáért, a Nemzetért, a Szabadságért.”

Nyolcvankét év telt el azóta, hogy a Kárpátok Branyiszkoí nyulványai között magyar honvédek szívéből kilövelt vérpata, magyar színre festette az északnyugati felvidéknek Magas Tátra körüli táját, ahol a hófehér hóprémén vérpiros magyar vér az örökzöld fenyvesek között a magyar szimbólum „magyar államiség kifejezője volt s ma” Trianoni Clemanceau parancs szerint Csehszlovákia!

S mialatt leírom e tizenkét éves diplomáciai rabulistikával a „vae victi” jegyében összetákolott új cartographiai európai országnak s államtákolmányának a nevét, úgy érzem, úgy hallom, hogy itt a Karancs tövében zug körülöttem a Kárpátok fenyőóriásainak óriási tiltakozása nem, nem, soha! Ez a föld Árpád földje, ez a föld nem lesz soha

Masaryk és Benes paradicsomkertje. Ez nem lehet soká Csehszlovákia.

Éppen azért választottak ki Görgei hadirózsái közül a leggyönyörűbbiket a branyiszkoí ütközetet, amidőn merengő lelkünkkel Március Idusát várjuk, hogy ezáltal is documentálhassuk az ezeréves ország minden talpalatnyi földjével, minden dombjával minden molekulájával történelmi összefüggésünket.

Mert megdönthetetlen igazság az, hogy minden nemzet jövője a multban gyökeredzik, a multban rejlik s a trianoni új országok amelyek a magyar földből hasadtak ki érzik, tudják ezt, azért iparkodnak minden külsőséget, monumentális emléket, beszédes fátylakat megsemmisíteni, mert félnek, remegnek, reszketnek a multtól, mely ezer év óta magyar vér gőzétől, magyar hősök tetteitől, magyar vonatkozásoktól ragyog a Kárpátok félkoszorujának függőleges és vízszintes tagosultságainak medencéi, völgyei hepehupái, falvai, városai között.

Mint diákember jártam ott a Branyiszko Bércen. Ugy mentem oda, mint a gyermek az Ur oltárához. Szívem-lelkem telve volt áhitattal, csodálattal, bámulattal, szeretettel, heroizmussal azon a helyen, ahol az Új Magyarországért hat honvédgliadiatorok százai alusszák dicső álmukat.

Gyönyörű tavaszi nap volt. Virágos május.

Intézetünk fenyőgallyakból, havasi gyopárakból font koszorút vitt a Bra-

nyiszkoí hősöknek, melynek szallagián ott ékeskedett rövid üzenetünk a tulvilágra „Sohsem halnak meg azok akik a hazáért haltak!”

Ugy jártunk ott mintha templomban lettünk volna. Hatalmas fenyvesek mindenütt. Csak a hegy magas ormán egy kis tisztáson állott a szentek szentje a honvédelem, a branyiszkoí hősök történelmét hirdető gránitoszlop.

S ma amidőn visszaemlékszem erre az időre, erre a csodaszép historiai oltárra megindulnak a könnyeim, mert Csehszlovákia legionistá összevonták, összetörték a branyiszkoí honvédelemeket is hogy az új generáció, amely a trianoni felvidék kriptájában született és nő fel, ne tudja többé, ne emlékezzen már arra az időre, amikor a magyarsággal együtt harcolt édestestvéreként a tót, rutén és lengyel.

Pedig hej, ez volt ám a szabadságharc legkeményebb hadijátéka.

Amikor lelkünk csodálatával szívünk vágyaival ott jártam diáktársaimmal, kedves jó tanárunk a magyar szabadságharc fegyvertényeinek legszebb diadaláról így beszélt, így méltatta a branyiszkoí ütközetet:

„Magyar Ifjak! kedves Tanítványaink!

Egy emlék fehérik itt előttünk, melynek környékén az anyaföldben névtelen magyar hősök porladoznak. Csak hogy ez a büszke emlék nagyon sok vérbe került, mert ezek itt a hazáért hal-

s egyéb körülményei a kényelmes pihenést is indokoltá teszik.

Az előbbi főispáni székben elért, közszereplésének bizonyossága, hogy úgy Borsodból, mint Gömörből népes küldöttségek jöttek az installációra, akik között ott láttuk Payer János rosznyói püspöki helynököt is.

Mint kazári birtokos járásunk birtokosának tekinthetjük elsősorban és avval a szeretettel, bizalommal fogadjuk őt mint aki hazajött.

A beköszöntő beszédjében, a küldöttségeknek adott válaszaiban kikicsendült a szegénység ismerése s azon való segíteni akarás elköltésége.

Földszitott autóbuzson és magánautókon indultak neki a salgótarjániak, hogy résztvegyenek az ünnepség leolvasásán.

A salgótarjáni küldöttségben a következők vettek részt Dr. Förster Kálmán polgármester és Róth Flóris bányai főtanácsos vezetéssel: vitéz Bodor Sándor alezredes, Berczy Sándor, Fabini Henrik, Tarnay Kálmán vitéz Bertó János őrnagy, Dr. Csenegődy Lajos, Dr. Holcsek Béla, Dr. Jánosy Odón, Kiss Lajos, Perényi László dr., Szabó Dezső, Szántay István, Telek József, Trautman Péter, Tóth Gyula, Jankovich Miklós, Danko Antal, Fischer Ferenc, Dsida József, Dr. Polatsek Armin, Schlattner Károly, Schreiner Jenő, Nagy Bertalan, Puschmann Gyula, Rameshoffer Béla, Waniek Rezső, Kvoács Béla, Takács Ferenc, Timaróczy Sándor. Salgótarjából még jelen voltak, de más küldöttségekben Veres Zoltán főszolgabíró, v. dr. Korbász Ferenc tb. főszolgabíró, dr. Viczián János szolgabíró, Kovács Lajos gazdasági felügyelő, Mocsáry Dániel százados.

A közgyűlés ősi termét zsufoltság megtöltötték a törvényhatósági bizottság tagja, a szomszéd vármegyék és egyéb küldöttségek tagjai s az érdeklődő hallgató közönség.

Nógrád-Hont vármegyék minden nevet viselő egyénisége állta körül a tisztí emelvényt, amely előtt a vendégek soraiban ott láttuk Scitovszky Béla belügyminisztert, Zsitvay Tibor igazságügyminisztert, Ernst Sándor népielőli minisztert, Sztranyavszky Sándor belügyi államtitkár, Karaffiáth Jenő országgyűlési házelnököt. A küldöttségek élén Huszár Aladár esztergomi; Hedry Lőrinc, hevesi főispánokat, Palkovits László esztergomi, Okolicsányi László hevesi alispánokat, míg a Gömör-borsodi küldöttséget Putnoky Mór képviselő és Payer János püspöki helynök vezette.

A Dalegylet Himnusza és Hiszek-

egye után Baross József alispán megnyitja küldöttség hívta meg a diszközgyűlésre az új főispánt, runyai dr. Soldsos Bélát. A meghívó küldöttségben városunkat Róth Flóris bányafőtanácsos képviselte.

Az emelvényen megjelenő főispánt Baross József alispán köszöntötte, a sok történelmet látott teremben. Nagyrabecsülése szól a gerinces magyar embernek, aki áldozatot hoz most amidőn ide jön kötelességet teljesíteni. Igéri, hogy egyik lesznek a köz szolgálatában. Isten segítségét kéri nehéz munkájának teljesítéséhez.

Soldsos Béla főispán diszmagyaros, markáns egyénisége amint az eskü szavait mondja Csonka György főjegyző után a régi magyar urak közéleti szerepléseinek ünnepnapjaira emlékeztet, de amint belekezd alapos és részletes programjának elmondásába mindinkább kidomborodik a modern élettel haladó a közigazgatás léteit az élethez szimító, szívvel gondolkodó és lélekkel munkálkodó magyar ember szimpatikus megnyilatkozása.

A kormányzóknak gondolatábrányain küldött hálanyilatkozat s Bethlen István miniszterelnök melletti politikai hitvallása után tér rá a helyi problémákra.

A hazai problémák között is a márról holnapra meg nem szüntethető gazdasági gondok a legnagyobbak, amelyek világjelenségekre vezethetők vissza. Elitéli azok munkáját, akik mások szegénységét és nyomorúságát saját politikai céljaik elérésére fordítják; összhangba kell hozni a különféle foglalkozási ágakat. Hirdeti a munka becsülését és tisztelét. Önző célok csatlósává sohasem fog válni. Harcol a közélet tisztaságáért. Pártatlanság és tisztességes munka ennek előfeltétele, de az is, hogy jó munkát csak békében lehet végezni, amely békének alapja a társadalmi rend.

A vármegye intézménye is a fejlődés nagy lépését tette meg, mert bevonattak oly rétegek a megyeházába akik eddig ott nem szerepeltek. Ennek is mint minden intézménynek értékét a benne résztvevő férfiak értéke határozza meg. Minden téren a takarékoságot óhajtja teljes erővel érvényesíteni. Becsüld meg magadat, tiszteld a másét elvét valja a felekezeti kérdésben s az ezek közötti béke megbontóját elítéli. A nemzeti hadsereg és polgárság között nem akar válaszfalakat látni, a hadiözegek, rokkantak, árvák védelmére mindenben kész. A testnevelést a lélekneveléssel tudja csak együtt elképzelni. A gyermekek egészségének megóvása, a tudóvész elleni küzdelem, a több gyer-

mekes anyák segítése fontos feladata épügy, mint a szegényügy rendezése.

Külön megemlékezett Salgótarján város jelenlegi szomorú helyzetéről, ahol a gyáripár pang, a bányászság pedig ottott lámpák mellett várja sorsa jobbrafordulását. Együttérzése Salgótarjánnal van s arra illetékesekkel oly intézkedésekre törekszik, amelyek szerint kevesebb munkát több munkás nyerjen elhelyezkedést.

A mezőgazdaság helyzete is szomorú, a kormány minden intézkedést megtesz annak ellensúlyozására. Az utak állapotán elhatározott szándéka segíteni s ha új utakra most nincs is fedezet, legalább a meglévőket óhajtja rendbehozni. A vármegye és községek tisztviselőit figyelmezteti a bánásmódra; sokszor ha nem is tudunk adni, a megnyugtató szavak is enyhíthetnek. Mint Madách mondotta: Ember küzdele küzdj és bizva bízzál; ha a ma élő generációnak több is jutott osztályrészül a bajokból, tudja, hogy a szerencsétlenségek után a boldogság következik!

A tetszés jeleivel számtalanszor félbeszakított beszéd után Csonka György főjegyző üdvözölte magasröptű beszédében a vármegye tisztikara nevében a főispánt, majd Bakos János c. kanonok és Huszár Tibor nagybirtokos a hatósági bizottság nevében mondtak szeretettől és lelkesedéstől áthatott beszédet.

A főispán még négy megyei tisztviselőnek kinevezését hirdette ki, akikből az esküt is kivette, majd az emlékeztetés gyűlés a Szózat elénekklésével véget ért.

A tisztelgő huszonegy küldöttség között városunk küldöttségének szónoka Róth Flóris bányafőtanácsos a következő beszédet mondotta:

Méltóságos Főispán Ur!

Kedves Barátom!

Salgótarján megyei város, a salgótarjáni szén-, a salgótarjáni vas-, a salgótarjáni üveg-, valamint a salgótarjáni gépipari vállalatok képviseletében jelenlünk meg, hogy az egyenlőre egyesített Nógrád és Hont vármegyék főispánjává történt kinevezésed alkalmából őszinte szívvel üdvözlöljünk, egyúttal irántad érzett őszinte szeretetünknek, őszinte tisztelődnek és nagyrabecsülésünknek kifejezést adjunk.

Tesszük ezt pedig azért, mert ismerjük magasan járó, őnzetlen, nobiles gondolkodásodat, ismerjük puritán jellemet, melynél fogva a közérdeket mindenkor elébe helyezed a magánérdeknek, mely kiváló tulajdonságaid elsősorban kvalifikálnak arra, hogy megyénk élén több százezer embernek sorsát irányítsd; másodszor tudjuk, hogy megyénk-

ben nagybirtokos van s így mint megyénknek a fia, kettős gonddal, ambícióval fogod ápolni annak érdekeit; harmadszor tudjuk, hogy a megyei közigazgatás emelőin nevelkedtél fel, felvitte egészen az alispánságig, amikor a Kormányzó Ur Ófőméltóságának bizalma folytán Borsod vármegye és Miskolc törvényhatósági joggal felruházott város főispánjává lettél, mely minőségben fényes praxist szerzettél Magadnak a megyevezetésben, ismered annak minden klaviatúráját úgy, hogy annak minden akkordját biztos kézzel eljátszod s ez pedig megyénknek nézve ma annál nagyobb érték, mert az egész világ a gazdasági válság nyomása alatt áll és ennek hatását csakon Hazánk, s ennél fogva megyénk sem kerülhette el.

Ennek a gazdasági válságnak ellensúlyozása, illetve leküzdése képezi ma országunk legfőbb feladatát. — E küzdelem annál nehezebb, mert a válság kettős okra vezethető vissza. — Az egyik ok a hazai túlprodukcióban, a másik ok a külföldi, főképpen az amerikai túltermelésben és az orosz dumpingben keresendő. — E válság, ha ellene nem küzdünk, végeredményben Hazánkra nézve egy másik tatárjárássá válhatik, mely attól csak abban különbözik, hogy sem nyílát, sem löfegyverét nem szegi ellenünk, hanem polip módjára elszíjja életerőnket, elveszi tőlünk a munkaalkalmat, munkanélküliséget és szegénységet s mint ilyenek könnyen más állam rabszolgáivá válhatunk.

Ez ellen nem elég, ha a kormány és ennek élén a Miniszterelnök heroikusan küzd, hanem segítségükre kell sietnie minden honpolgárnak, ki hazánk fenmaradását szívén viseli, de elsősorban a megyéknek és azoknak élén — mint a kormány bizalmának letéteményeseinek — a főispánoknak.

Mi e küzdelemben teljes bizalommal, az általd kibontott zászló alá sorakozunk és Téged Méltóságos Uram szívvel, lélekkel követünk s kérjük a Mindenhatót, miszerint e zászlót, melyre a gazdasági válság leküzdésén kívül az integritás is reá van írva, diadalra juttassa.

Ezzelal megegyeszer mindnyájunk érzelmeit vélem tolmácsolni, amidőn küzdelmünk biztos sikerének reményében megegyeszer fohászkodom a Mindenhatóhoz, miszerint engedje meg, hogy szeretett új főispánunk, Dr. Soldsos Béla, Hazánk és megyénk üdvére, sokáig éljen!

Az új főispán válasz szavaiból megleger emberbaráti szeretet csendült ki. Tudja nagyon jól Salgótarján s a szénmedence súlyos helyzetét. Pang az ipara, kereskedelmé, a határ miatt elszakított-

tak meg. A névtelen hősök temetője ugyan az egész világ, de ezek itt csak egy darab földért, Magyarorszáért vértettek el és vérükkel szereztek meg a jogot arra, hogy magyar földben pihen-hessenek.

1849-ben történt. Az osztrákok megtámadták seregünket Iglón, hogy részt üssenek harcban, de a honvédek visszaverték őket. A vert had ekkor Iglólóról Szepesváraljára menekült, a mieink azonban Guyon Richard tábornok vezérlete alatt üldözésükre indultak. Most az ellenség gyorsan felvonul ide a Branyiszkóra, hogy ezen át hátráljon Eperjes felé. Honvédeink mindenütt nyomukban vannak.

Február 5-én reggelre csikorgó hiedeg lett. A tizenöt foku dermesztő hidegben a puskacsó ugyszólván odafagyott a honvédek tenyeréhez s a fagy vastag zuzmarával vont a fenyveseket, melyek közt a seregek tova húzódtak. Itt, hol most mi állunk, az osztrákok hét ágyuja nézett le a völgybe, melyen túl azon a magaslaton, napkeltekor ott csillogtak már a honvédek szuronyai. Guyon tábornok arra a vakmerőségre vállalkozott, hogy megostromolja honvédeivel az itt erős állásban lévő ellenséget, kitéve seregét annak, hogy erről a biztos helyről ez a hét ágyú elsőpri kartácsaival mindnyájukat.

Es mégis megtette.

Halálmegevetéssel nyomult a vitéz honvédsereg zászlaja alatt föl erre a hegyre. Előttük egy pap kapaszkodik fel a sikos havon, magásra tartva keresztjét a Megváltó alakjával. Ez Erdősi Imre (azelőtt Poleszny Richard) a piarista tanár, ki az iskolát a csatatérrel cserélte fel s most ott kiáltja, hogy előre!... Akit leterített közülük a gyilkos golyó annak kiömlő forró vére pirosra festi a fehér havat, melyre a fenyő zöld lombjai haj-

lanak. Minő nemzeti szín volt e három együtt.

Az ágyuk egyre szórták innen a biztos halált a honvédsereg közé, melynek „A fele már ki van dölve... Most elnyeli a füstfelleg... Meghaltak tán? — nem! ott mennek Ott hallatszik, hogy előre!

A fedett állás itt fön kedvezett az ellenségnek és drágán kellett megvenni tőlük minden talpalattnyi földet, erre a magaslatra. De most egyszerre a rémület moraja fut végig a bérlett hadon. A kard remegni kezd a kezükben és rémülve fordulnak hátra, honnan váratlan csapásként a magyar huszárok vágató csapata rohan feléjük. Azon a meredek lejtőn át lopódtak nagy kerülővel az ellenség mögé és riadó trombitájuk recsege hirdet, hogy ez a sereg, zúgó lörgetegeként mindent elsöpör maga előtt. Az ellenség két tűz közé szorítva eszevesztetten menekül, ágyúi elnémulnak s akit nem ér el a honvéd szuronya, azt lekaszabolja a huszárok kardja, úgy hogy mire leszálalt az est magyar zászlót lengetett itt az ormon a szél, azt a zászlót melyet mi most meghajtunk előttetek, porladó hős halottak.

Igy harcoltak és így haltak meg is ezek! Itt minden göröngyöt, az ő vérük öntözött a hantok alatt, melyekre rátaposunk az ő csontjaik válnak porra s a rezgő fűszálak is mind az ő hamvaikból táplálkoznak.

Pedig az itt elesettek egyrésze csak annyit tudott, csak annyit értett magyarul, hogy előre! Nyelvük tót, rutén, lengyel vagy német volt, de szívük épp oly igaz hazaszeretettel volt tele, mint a miénk! Legyen áldva emlékü és legyen magyar ifjak az Önök hazaszeretete is hasonló ezekéhez, kik itt nyugosznak.

Ez az egyszerű koszoru pedig hirdesse örök zöldjével, hogy feltámadunk,

a hervadhatatlan havasi virág pedig hirdesse és lehelle mindenki felé az eszmét, hogy a hős apák lelkesedése minden ivadéknak föltámad és örökké él a magyar szívekben.

Igy beszéltek hozzánk hajdan ami kedves professzoraink. Így ismertették meg sokszor Hazánk történetét. Így véssődött be az én lelkembe a branyiszközi diadal, mely a történelem epizódyszerű jelenségei között a szabadságharc idejéből a magyarság fegyvertényeinek legcsodásabb s legbámulatosabb eseménye volt.

Az egykori harctéri jelentések hadibeszámolóik 1849-ből így adják hírül a Kossuth Lajos által elindított magyar szabadságharcra összefüggő tényeket.

1849. február 5. „Bem tábornok a császári sereg szétverésével bevonul Szászsebesre.

A magyar országgyűlés határozata, hogy a horvátok belügyeikben saját nyelvükön érintkezhetnek.

(Vajjon a jugoszlávok megengedik e ezt?)

Puchner osztrák tábornok a magyar sereget Károlyfővárnál (most Alba-Julia) visszavonulásra kényszeríti. (Mily őszinték.)

Guyon szuronyrohammal beveszi a branyiszközi hegyet és úgy onnan, mint a vidékről is teljesen elüzi Schlich híres legyőzhetetlen seregét.

Majd 1849. február 6. A magyar sereg Gőrgőivel Eperjesre bevonulnak s ezzel a branyiszközi fegyvertény örösi jeleptőségüvé válik.

Sáros vármegye kisszebeni járásában a déli részen a löcsei út mellett állott a Branyiszközi emlék.

A cseh vandalizmus elpusztította, de lelkünkben és szívünkben nem dönthette le.

Éppen úgy, mint a branyiszközi hősök, hőselkü papjának az emléket sem, amelyet Selmeczbányán zúztak szét a kegyes tanítórendiek székházának az oromzatán ahonnan hirdette:

„Vihar ne zugi, ne bántsd e régi [köveket]

E mohos házból árad szerte a lán-

[Igló hazaszeretet]

Branyiszközi hőse lakott itt

Innen indult szent lázban égve

Halálhozó bösz harcba, vészbe.

Mert a branyiszközi hős magyar pap, honvédelekész és tábori pep Poleszny Richard a selmeczbányai kegyestanító rendi főgimnáziumban tanított mielőtt Guyon hadtestének soknyelvű katonái mellé állott a hit balzsamával és vigaszával.

A branyiszközi csata mely az ő nevével forrott össze indította arra, hogy fölvegye az Erdősi nevet.

S Erdősi Imre:

„Kereszttel kezében, mint pap sánc-

[ról-sánra]

Bátran haladt elő s mi meg csak

[utánna]

körül néz s ha látja, hogy emitt vagy

[amott],

Egyik, másik szakasz. bomlott vagy

[lankedett]

Büvös feszületjét feléjük emelte,

Beléjük tán éltet, vagy tüzet lehelve

Halálba, veszélybe, beragadta őket

Miatta az osztrák száz ágyúból löhet

Félelmet nem ismer!

(Branyiszknál Takács Gedeon)

Ime a Szabadságharc bűbajos és daliás filmjeiből csak egynek a branyiszköziak a részleteiből egyes morzsák, amelyekre visszaemlékezni most e trianoni véres napokban jól esik, hogy megerősödhessék bennünk a remény: „Nem halt meg az, miért ők haltak, a szabadság el nem vészett. Mit életükkel oltalmaztak. A haza el nem vesztették.

ták piacát. Kéri a vállalatok vezetőit, hogy a szerencsétleneknek, ha már fehéren kenyeret nem, legalább barnát juttasson s ehhez felajánlja hivatali hatalmát is. Mindenki legyen tudatában annak, hogy ez a föld termi a kenyeret, amelyhez ragaszkodni kell. Külön is kéri a szónokot, hogy ne bocsássonak el munkásokat. A küldöttség nagy lelkesedéssel fogadta a kedves szavakat.

A fogadásokat 350 terítékű bankett követte, amelyen számtalan, lelkesebben felkesebb felszólalás hangzott el.

Sz. I.

Hírek és különféle

Március 15. A magyar feltámadás és a márciusi ifjúság ünnepe. A nemzetünk történelmének utolsó, immár 13-ik évét jelképező gyászlobogó mellé, egy megpróbáltatásokban és szenvedésekben eltelt újabb esztendő után, erre a napra kitzúzzuk a nemzeti trikolórt. 1848 március 15-én évszázados elnyomatás után indította meg a magyar ifjúság a szabadságharcot megelőző korszakalkotó jelentőségű eseményeket. A szabadság ünnepét együtt ünnepelte ennek az országnak minden fia, mert ennek egyaránt részese volt. Örömmármor szállta meg a szíveket, boldogság ült az arcokon. A március 15-én proklamált szabadság kivívása azonban áldozatokat követelt és az örömmünepet a rákövetkező évben, a dicsőséges magyar történelem során olyan gyakori, gyász és szomorúság váltotta fel és a nemzeti trikolór helyébe akkor is felhúzták a gyászlobogót. De az elnyomatásnak meg kellett szűnnie és a magyar vértáza földön újból felvirradt a szabadság napja. A márciusi ifjak lelkesedése csodát művelt és a szabadságharc hozott áldozat és önfeláldozás nem bizonyult hiábavalónak. A küzdelemben, a gyászban, de az örömben is együtt érzett és együtt volt ennek a hazának minden nyelvű fia. Most is gyászban van a nemzet, hosszantartó, szomorú, mély gyászban. Gyászoljuk az elszakított, rabságban élő testvéreinkkel együtt az ő rabságukat és megcsönkítettségük szomorú sorsát. Nem hatalmas hódítók, államalkotó nemzetek, hanem megvert csapatok, szökevények és kalandorok raboltak meg bennünket, pillanatnyi gyengeségünkben és ezek kárhóztaiak rabságra testvéreinket. A mai napon mégis ünnepet ültünk, mert látjuk a történelemből, hogy a szabadságharcot követő elnyomatás súlyos megpróbáltatásai között merített erőt a nemzet a további küzdelemhez és erős hittel hisszük, hogy mostani megpróbáltatásunk is vége felé közeledik. Mert el kell jönnie a magyar felszabadulás nagy ünnepének. Március van! Tavaszodik! Új ígéretek és új reménysek vetésének idejét éljük. Tegyük félre a pártoskodást, legyünk eggyé a nagy cél érdekében, erős hittel és szent akarással és akkor ennek az új vetésnek a terméseket bevonhatjuk majd a gyászlobogót, hogy a mai nappal melléüzött nemzeti zászló magában lobogjon magasan, fennen hirdette az új magyar szabadság szent ünnepét, amikor örömkönyeket sirva boldog ölelkezésben borulhat össze minden magyar.

A Kath. Egyházközség képviselőtestülete ünnepélyes keretek között letette az esküt f. évi február hó 22-én. A szentmisét Traum Péter esperes plébános, az egyházközség egyházi elnöke mondotta. Evangélium után csaknem teljes számban megjelent tagokhoz szép beszédet intézett, figyelmeztetve őket egyházi és embertársi kötelezettségeikre. A templomból induljon el a nagy fontosságú munka, Isten áldását kérte a hitközség működésére és kivette az esküt a jelenlevő egyházközségi tagoktól. A Kath. Körben szentmise után megtörtént az első közgyűlés Traum Péter elnöklete alatt. A közgyűlés megválasztotta a tisztikart és egyháztanácsot. A hitközség elnökévé egyhangúlag Róth Flóris bányaügyi főtanácsost választották meg. — A közgyűlés után közeledő volt, melyen Traum Péter és Horváth László tanácsnok, h. polgármester mondtak beszédet. Tóth Gyula az új rendőrkapitányt dr. Jánossy Ödönt köszöntötte fel. A lelkesen fogadott köszöntőre dr. Jánossy válaszlal szellemesen és röviden, megköszönve a szeretetteljes üdvözlést és bizalmat, mellyel találkozott a városban. Felszólalt még Jankovics József helybeli iparosmester, aki Traum esperest és az

Egyházközség tagjait éllette s befejezősül egy saját szerzeményű irrederenda költeményét szavalta el mély átérettéssel.

A Szent Erzsébet Róm. Kath. Nőegylet március hó 1-én tartotta III. rendes évi közgyűlését. A tagok dacára a rossz időjárásnak nagy számban jelentek meg. A közgyűlést az Egyesület elnöke Ramescholtér Béláné nyitotta meg aki az elmúlt esztendő munkáját és eseményeit méltatta hangulatos, kedves szavakkal a tagok nagy érdeklődése közepette. Ezután áttért a közgyűlés az Egyesület díszelnökének megválasztására. Elnök előterjesztéssel a választmány javaslatára a Szent Erzsébet Nőegylet egy kedves kötelességének tett eleget mikor a díszelnöki tisztség betöltésére Veres Zoltánné a róm. kath. plébánia kegyurnőjét hozta javaslatba. Veres Zoltánné Egyesületünk iránt mindig a legnagyobb szeretettel érdeklődött jótékonyági akcióinkat mindig támogatta, segítette — úgy véli — ezzel róhatnánk le némileg halánkat iránta ha ezen tisztség elöladására őt felkérnénk. Az elnök szavait egyhangú lelkes éljenzés kísérte. Látszott, hogy szívből jött a lelkesedés, mert az egész egyesület régi óhaja teljesedett be. Ezután került sor Puschmann Gyulané betegsége folytán megüresedett ügyvezető elnöki tisztség betöltésére. Az elnökség és választmány szociális munkásság terén szerzett tapasztalatai, agilitása és szervező tehetsége folytán Dr. Kiss Lajosné hozza javaslatba a közgyűlésnek. A közgyűlés egyhangú lelkesedéssel elfogadja és megválasztja Dr. Kiss Lajosné ügyvezető elnöknek. Ezután az elnök küldöttséget jelölt ki a közgyűlés tagjai sorából, hogy a választás eredményét a díszelnökkel és ügyvezető elnökkel közöljék és őket a közgyűlésre meghívják. Elnök ezidőre az az ülést felfüggesztette. Néhány perc múlva ismét bevonult az elnökség élén az új díszelnökkel Veres Zoltánnéval, akit a közgyűlés lelkesen megjelzett. A díszelnököt Traum Péter esperes plébános a Nőegylet igazgatója üdvözölte meleg, szeretetteljes szavakkal az Egyesületbe való belépése alkalmából. Veres Zoltánné keresetlen, őszinte szívből fakadó szavakkal köszöntö meg a bizalmat, mellyel az Egyesület megtisztelte és reméli, hogy ez a — Tarjának — leghatalmasabb egyesülete csak fejlődni erősödni fog mindnyájunk büszkeségére. Maga részéről igéri, hogy mint a múltban, a jövőben is még fokozottabban fogja támogatni az Egyesületet nehéz feladatának megoldásában. A közgyűlés következő pontja volt Dr. Kiss Lajosné ügyvezető elnök munkaprogramjának ismertetése. Nagyon alu, komoly, alaposan átgondolt programot hallottunk pompás stílusban, kifogástalan előadás modorban. Kiss Lajosné megnyugtatta a lelkeket, hogy ez az Egyesület, amelyhez olyan nagy szeretettel ragaszkodnak tagjai, olyan kezébe került, hogy az elmúlt három esztendő nehéz és alapos munkája, — amit az elnökök verejtékező harcokkal ki — egy szép felé felé vezető út vezet, büszkeségére a kath. társadalomnak. Beszámolóját a közgyűlés tagjai nagy tapsal és lelkesedéssel köszöntötték. Majd a tisztikar beszámolóit következtek, míg vigül Traum Péter esperes-plébános, egyesületi igazgató, mely érzésű, magasan szárnyaló, gondolatokkal teli zárószavai után a közgyűlés végetért. — Itt említjük meg, hogy a Nőegylet a TESZ nyomorenyhító akciója javára f. hó 24-én (kedden) este fél 9 órai kezdettel a Róm. Kath. Olvasókör összes helyiségeiben böjti estélyt rendez. A műsor számok komoly és nívó — városunk legjobb énekesi zenészei és előadói fognak fellépni a zene és prózai irodalom gyöngyszemeivel. Jegyek már kaphatók a Városházán, Acélgyárban és a Bányánál.

Kecskeméti falkola és Magtermelő Rt. Szállit gyümölcsfákat, díszfákat, díszcserjéket, rózsákat, élősvény-csemetéket, sima és gyökerez szőlővesz-zőket bármily mennyiségben. Kiváratra árjegyzék ingyen és bérmentvel Telefon: 289. Kecskemét, III. Széchenyi-tér 6.

A MANSZ ünnepélye március 15-én. A „Mansz” salgótarjáni osztálya szeretettel hív meg mindenkit a nemzeti ünnepen 1/12 kor a Katolikus Körben tartandó matinéjára. A magyar költőket, magyar muzikusokat hívjuk segítségül ezen emlékeztető napon, hogy gondoktól, hétköznapi gondoktól leléklyózt lelkünk szírnas szavakkal fölfelé röptessék a

hasaszeretet ormaira, — melódiájukkal elbűvöljék, és szívünkbe varázsolják az első, a nagy március lelkesedését és áldozatkészegét. — Gyujtogassuk a tüzeiket! Itt, a határszélen, nem szabad elhamvadni a hasaszeretet lángjainak!

A salgótarjáni kir. járásbíróság, mint telekkönyvi hatóság.

8843/1930. tksz.

Arverési hirdetménykivonat

Takács Lajos végrehajtónak Takács Pál végrehajtást szenvedő ellen 368 P 80 f. tőke s jár. erejéig indított végrehajtási ügyében a telekkönyvi hatóság Oláh Ambrusné szül. Takács Rozália, mátraverebélyi lakos utóajánlata következében az 1908. LXI. t. c. 27. §-a értelmében újabb árverést rendel el 368 P 80 f. tőkekövetelés és a salgótarjáni kir. járásbíróság területén, levő, Mátraverebély községben fekvő s a mátraverebélyi 411 sz. tjkvben A I. 1 sorsz. 824/144 hrzi szám alatt felvett, Takács Pál végrehajtást szenvedő nevének álló „kert” ingatlanra (melyen a kérelemhez csatolt adó és értékbizonyítvány szerint lakóház is épült) 560 P, az u. o. s ugyan ezen tjkvben A I. 2 sorsz. 825/144 hrsz. alatt foglalt ugyancsak Takács Pál végrehajtást szenvedő nevének álló „kert” ingatlan (melyen az adó és értékbizonyítvány szerint lakóház is épült) 925 Pengő kikiáltási árban.

A telekkönyvi hatóság az árverésnek Mátraverebély községében tartására 1931. április hó 4. napjának d. e. 10 óráját tűzi ki és az árverési feltételeket, az 1881. LX. t. c. 150. §-a, valamint az 1927. évi XXXV. t. c. 25. §-a és a 24000/929. I. M. rendelet 1—10 §§-ai alapján a következőkben állapítja meg.

Salgótarján, 1931. évi január 20.

Zelenka Ottó sk. kir. jb. Elnök.

Kiadmány hitelül

Csomor Mátyás

telekkönyvvezető.

A salgótarjáni kir. járásbíróság, mint telekkönyvi hatóságtól.

948/1931 tk szám.

Végzés.

Takács Lajos végrehajtónak, Takács Pál végrehajtást szenvedő ellen 368 P. 80 fillér tőke és jár. erejéig indított végrehajtási ügyében a telekkönyvi hatóság, a 8843/1930. tk szu. árverési hirdetménynek a mátraverebélyi 411 sz. tjkvben A I. 1 és 2 sor 824/144 és 825/144 hrsz szám alatt foglalt ingatlanok kikiáltási árának megállapítására vonatkozó részét hatályon kívül helyezi illetve kiigazítja és ehhez képest a mátraverebélyi 411 sz. tjkvben A I. 1 sor, 824/144 hrzi szám alatt foglalt Takács Pál, végrehajtást szenvedő nevének álló „kert” ingatlan, melyen az adó és értékbizonyítvány szerint lakóház is épült 412 P. kikiáltási árban az A I. 2 sor 825/144 hrzi szám alatt felvett s ugyancsak Takács Pál, végrehajtást szenvedő nevének álló „kert” ingatlan mely az adó és értékbizonyítvány szerint lakóház is épült, 679 pengő kikiáltási árban bocsátja árverés alá. Miről a 8843/1930 t. számú árverési hirdetményben megnevezett összes érdekeltek értesítettek.

Salgótarján, 1931 február hó 24-én.

Zelenka Ottó sk. kir. járásbírói elnök.

A kiadmány hitelül.

Csomor Mátyás

telekkönyvvezető.

A salgótarjáni kir. járásbíróság, mint telekkönyvi hatóság.

6135/1930. th. szám.

Arverési hirdetménykivonat.

Dr. Varga Kálmán végrehajtónak Menczel Istvánné Paál Verona végrehajtást szenvedő ellen indított végrehajtási ügyében a telekkönyvi hatóság végrehajtási árverést 60 P tőkekövetelés és járuléka behajtása végett a salgótarjáni kir. járásbíróság területén levő, Karancsalja községben fekvő s a karancsaljai 4 sz. tjkvben A I. 2, 4, 5, 12, 14, 18, 20, sor 98; 136, 214, 219, 267, 330, 357, 377, 416, 450, 534, 545, 577, 600, 618, 693 hrszámok alatt foglalt „szántóföld és rét” ingatlanokból, Menczel Istvánné Paál Verona végrehajtást szenvedőnek B. 42 sz. illetőségére 400 P kikiáltási árban, azonban az Északmagyarországi Egyesített Köszénbánya és Iparvállalat R.-t. javára B. 17 a. bekebelezett köszénkiaknázási és turzási jognak fenntartásával elrendelte.

Fájdalmak ellen
Aspirin-tabletták
Gyógyszerárakban kaphatók.

Az árverést 1931. évi március hó 27. napján délelőtt 10 órakor Karancsalja községében fogják megtartani.

Az árverés alá kerülő ingatlan a kikiáltási ár kétharmadánál alacsonyabb áron nem adható el.

Az árverelni szándékozók kötelesek bántapénzül a kikiáltási ár 10%-át készpénzben, vagy az 1881. LX. t. c. 42 §-ában meghatározott árfolyammal számított óvadékképes értékpapírosban a kiküldöttnek letenni, hogy a bántapénznek előleges bírói letétbe helyezéséről kiállított letéti elismervényt a kiküldöttnek átadni és az árverési feltételeket aláírni (1881. LX. t. c. 147., 150., 170. §§; 1908. LX. t. c. 21. §.)

Az aki az ingatlanért a kikiáltási áránál magasabb ígértet tett, ha többet ígérni senki sem akar, köteles nyomban a kikiáltási ár százaléka szerint megállapított bántapénzt az általa ígért ár ugyanannyi százalékaig kiegészíteni (1908. LXI. 25. §.)

Salgótarján, 1930. október 10.

Zelenka s.k. kir. jb. elnök.

A kiadmány hitelül: Csomor kir. tkvvezető.

Meghívó. A baglyasaljai Altiszti Olvasókör, a Levente Egyesület, az Iparos Olvasókör és a Bányamunkás Olvasókör közreműködésével folyó évi március hó 15-én este 8 órai pontos kezdettel, a baglyasaljai kaszinó disztermében nemzeti ünnepélyt tart, melyre a n. é. közönséget szeretettel meghívja a Rendezőség.

A salgótarjáni kir. járásbíróság, mint

telekkönyvi hatóság

6260/930. tksz.

Arverési hirdetmény-kivonat

Salgótarjáni Népbank r. t. végrehajtónak Fajd József és neje Gyurcsik Rozália végrehajtást szenvedők ellen indított ügyében a telekkönyvi hatóság végrehajtási árverést 1200 P. tőkekövetelés és járuléka behajtása végett a salgótarjáni kir. járásbíróság területén levő, Salgótarján megyei városban fekvő, s a salgótarjáni 827 szu. tjkvben A F 1 sorsz. 1271/98 hrzi szám alatt foglalt „belsőégi kert” ingatlanból, melyen az adó és értékbizonyítvány szerint egy lakóház épült Fajd Józsefné sz. Gyurcsik Rozália végrehajtást szenvedett — pedig B 9 alatt megillető jutalékokra 840 pengő kikiáltási árban, azonban a starjáni köszénbánya r. t. javára B 3 alatt bekebelezett köszénkiaknázási, valamint özv. Deák Jánosné Langer Alma, özv. Deák Mikályné Kakuk Katalin és özv. Deák Ferencné sz. Gulyás Teréz javára C 1, C 2, C 3. alatt bekebelezett özegeyi haszon élvezeti jogoknak fenntartásával elrendelte.

Az árverést 1931. évi április hó 2 napján d. e. 10 órakor Salgótarján telekkönyvi hatóság hivatalos helyiségében Vaskapu-utca 1 sz. 4 ajtó fogják megtartani.

Az árverés alá kerülő ingatlan a kikiáltási ár felénél alacsonyabb áron nem adható el.

Az árverelni szándékozók kötelesek bántapénzül a kikiáltási ár 10 %-át készpénzben, vagy az 1881. LX. t. c. 42. §-ában meghatározott árfolyammal számított óvadékképes értékpapírosban a kiküldöttnek letenni, hogy a bántapénznek előleges bírói letétbe helyezéséről kiállított letéti elismervényt a kiküldöttnek átadni és az árverési feltételeket aláírni (1881. LX. t. c. 147., 150., 170. §§; 1908. LX. t. c. 21. §.)

Az aki az ingatlanért a kikiáltási áránál magasabb ígértet tett, ha többet ígérni senki sem akar, köteles nyomban a kikiáltási ár százaléka szerint megállapított bántapénzt az általa ígért ár ugyanannyi százalékaig kiegészíteni (1908. LXI. 25. §.)

Salgótarján, 1930. évi dec. 5.

Zelenka Ottó s. k.

kir. jb. elnök.

A kiadmány hitelül: Csomor

kir. tkvvezető.

